

[Carl Petersen.]

Det er vel naturligt, at det ærede medlem hr. Anders Andersen som Landbrugsrådets præsident tager ordet ved denne lejlighed. Jeg er derimod ikke så sikker på, at det er klogt af det ærede medlem at optræde så stærkt på den politiske arena, som hans tale gav udtryk for. Jeg tror, det ærede medlem skal være klar over én ting, nemlig at hvis vi her fra det høje tings side skal medvirke til en lovgivning, der kan være en virkelig støtte for dansk landbrug, er det vist ikke ligeegyldigt, hvad offentligheden og alle andre befolkningsdele mener om denne lovgivning. Derfor tror jeg det havde være mere forstandigt, hvis det ærede medlems tale havde været præget af lidt mere saglighed og lidt mindre venstrepolitik.

Regeringen skulle gerne dække partierne, når der bliver sluttet et forlig, siger det ærede medlem hr. Anders Andersen. Det kan der vel være noget rigtigt i, men vi skal nu nok være lidt forsigtige med her helt og fuldt at anerkende, at blot fordi der er afsluttet et forlig et eller andet sted, skal vi alle sammen herinde i folketinget sige: ja, det var vistnok et godt forlig — uden at vi har mulighed for at undersøge, hvad dette forlig indeholder. Andet og mere er det i virkeligheden ikke, der sker i og med, at vi udsætter behandlingen af dette lovforslag. Hvis der skulle være nogen logik i den opfattelse, det ærede medlem gav udtryk for, så skulle det ærede medlem jo i grunden, når han forhandler på landbrugsgets vegne og samtidig er medlem af det største oppositionsparti, binde dette parti på samme måde. Så vidt jeg erindrer, manglede der ved forliget i 1961 en hel del af det ærede medlems partis medlemmer, da der skulle siges ja til det forlig, som han på det samlede landbrugs vegne havde indgået. Jeg mener, der skal være lighed, når vi vil bevare folkestyrets grundlag.

Der kom også nogle bemærkninger om den form, hvorunder arbejdet i udvalget var foregået. Det var vist det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, der sagde det. Så vidt jeg husker, havde vi alle de spørgsmål, vi stillede til ministeren, besvaret den 4. juni, og vi havde et møde den 6. juni, hvor der var samråd med ministeren. Jeg ved ikke, om man kan sige, at et lovforslag, der er så kompliceret som dette,

ikke har fået den normale behandling her i tinget. Vi kan selvfølgelig alle være enige om, at tiden har været for kort til at gennemarbejde det stof, der skal gennemarbejdes, for at man kan aflevere det pågældende lovforslag i forsvarlig stand. Men vi kan ikke være enige om, at man bevidst har sinket dette udvalgsarbejde.

Så hørte jeg også det ærede medlem hr. Anders Andersen stille det spørgsmål, om monopolrådet skulle være regering. Nej, det var vi vel alle enige om at det ikke skulle være. Men så vidt jeg ved — det kan være, jeg ikke er godt nok orienteret — har monopolrådet overhovedet ikke været inde i billedet. Så vidt jeg ved, er det overhovedet ikke blevet spurgt. Jeg ved, at monopoltilsynet er kommet med en udtalelse, men når monopolrådet overhovedet ikke er blevet spurgt, kan man ikke sige, at det er det, der regerer Danmark.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at man bør holde det gamle ord højt i hævd, som siger: en mand er en mand, og et ord er et ord. Må jeg i denne forbindelse have lov at citere et par enkelte indledende bemærkninger til forslaget til lov om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. Der står her:

„I foråret 1961 blev der mellem regeringen og landbruget afsluttet et forlig, der bl. a. gav sig udtryk i lov nr. 195 af 16. juni 1961 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. Forligsaftalen var gældende for 2 år.“

Så vidt jeg erindrer, har den højtærede landbrugsminister ikke haft bud efter det ærede medlem hr. Anders Andersen for at få brudt denne forligsaftale. Ud fra den viden, jeg har, er det det ærede medlem som præsident for en landbrugsorganisation, der har henvendt sig til landbrugsministeren for at få nye aftaler. En mand er en mand, og et ord er et ord!

Jens Chr. Christensen: Det ærede medlem hr. Carl Petersen har fundet ud af, at oppositionen var mere interesseret i at angribe landbrugsministeren end i at få en fornuftig lov. Der er selvfølgelig ikke spor at sige til, at det ærede medlem hr. Carl Petersen forsvare landbrugsministeren; de to partier har jo regeringsfællesskab. Vi har også mærket under udvalgsarbejdet, at den højt-